

QUÊ HƯƠNG GIỜ HOÀNG ĐẠO

Chị ơi, lại một mùa Xuân đến
Lại một mùa Xuân tuyết ngập đường
Xuân thiếu đào, mai, Xuân thiếu pháo
Nhưng thừa đau xót cảnh quê hương
Chị ơi, hăm mấy năm rồi nhỉ
Em vẫn quê người, vẫn viễn phương!
Theo dõi tin nhà qua báo chí
Tin vui thấp thoáng giữa tin buồn
Em vui vì thấy màu hy vọng
Đã nảy chồi xanh dấu gió sương
Đã những gái - trai vì nghĩa lớn
Hết lòng chìm nổi với quê hương!
Đã cơn địa chấn vì sông núi
Sẽ nổ tung ra chẳng sức lờng
Sẽ nổ vang trời như sấm sét
Để mà hàn gắn những đau thương
Để làm sống lại mùa Xuân thắm
Của những Xuân xưa pháo đỏ đường
Của chị, mùa Xuân mười sáu cũ
Mộng đời chợt biếc nụ yêu thương
Chị như một cánh thiên nga trắng
Làm ngẩn ngơ lòng kẻ viễn phương
Phải nắng xuân xanh hồng má chị
Hay men tình ái đã thơm hương ?
Chị cười, xuân thắm làn môi đẹp
Đẹp tựa màu vui pháo nhuộm đường
Từ một chuyến đò, em cách chị
Ai ngờ thăm thẳm một trùng dương!
Nhớ quê, nhớ chị, đau lòng quá
Thương chị ngày xanh khóc đoạn trường

Nước mắt bao năm còn có đủ
Để mà chị khóc với quê hương ?
Hôm nay đi giữa Xuân thiên hạ
Thấy những xuân xanh những má hường
Và thấy những bầy chim Nước Việt
Gọi nhau ríu rít tự ngàn phương
Gọi nhau mà hướng về quê mẹ
Thả những niềm tin xuống khám đường
Nhấn với người tù trong ngục tối
Rằng lòng dân Việt xót xa thương
Rằng bao khốn khó trong lao ngục
Là mộ vùi chôn lũ bạo cường
Ác chúa tự đào sâu lấy huyết
Cho ngày tận số gặp Diêm Vương
Mừng gươm hiệp khách tìm vô đạo
Hỏi tội vì đâu cảnh đoạn trường
Đã chẳng đắp bồi cho đất nước
Sao còn tàn phá mãi quê hương
Sao còn cắt đất miền Quan Âm
Dâng hiến quân Tàu, bọn Bắc phương ?
Mừng thấy đảng viên, mừng cán bộ
Chán đoàn, chán đảng, đập tan gương
Bởi vì họ thấy toàn vô loại
Lớn nhỏ như nhau, rất một phường!
Tham những cổ sao cho đầy túi
Giả vờ tu chính, giả vờ thương
Giả vờ cửa miệng lời nhân nghĩa
Thực chất tham ô với lật lờng
Thực chất chỉ là loài quỷ quyệt
Vắt chanh bỏ vỏ đã bao gương
Nếu còn theo đảng, còn tin đảng
Là tiếp tay cho lũ bạo cường
Dân sẽ oán thù, dân sẽ ghét
Cuộc đời sẽ nát, sẽ thê lương
Cho nên chị ạ, em mừng lắm
Vì họ nhìn ra một nẻo đường
Họ sẽ chung vai cùng tuổi trẻ
Đứng lên đồng loạt cứu quê hương
Sẽ không dung thứ quân cuồng tặc
Trang sử Rồng Tiên lại quật cường
Họ sẽ cùng dân xây đất nước
Xây nền dân chủ, dệt yêu thương
Nhà tù sẽ hiếm hoi người ở
Tuổi ngọc rèn thân chốn học đường
Em bé không còn bươi đồng rác
Cụ già mất lệ chẳng còn vương
Vía hè, quán chợ khan hành khát
Trai gái xây đời, dẹp phần hương
Xã hội không còn băng hoại nữa
Luân thường đạo lý lại Đông Phương

Thai nhi, người mẹ không còn bán
Trộm cắp, gian manh cũng hết đường
Xóa sạch oan hồn bao vết cũ
Dựng đời, xây lại bến tình thương
Chị ơi, em thấy trong lời gió
Nhạc khúc quân hành rộn bốn phương
Thấy bóng cờ bay vàng dưới nắng
Thấy ngày tươi đẹp của quê hương
Thấy trang sử mới xanh đời mới
Thấy những niềm tin đã mở đường
Em sẽ về quê thăm lại chị
Vào Mùng Năm Tết sử lưu hương
Mùng Năm. Chị nhớ Mùng Năm chứ ?
Vàng vạc muôn đời ánh thái dương
Trang sử ngàn năm màu rạng rỡ
Đông Đa, công nghiệp Bắc Bình Vương!
Mùng Năm em sẽ về quê Mẹ
Giữa tiếng quân reo dậy phố phường
Giữa tiếng muôn người mừng giải thoát
Mừng Giờ Hoàng Đạo Của Quê Hương !!!

Ngô Minh Hằng

Trang Blog: <http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html> [=>bấm vào]

www.vietnamvanhien.org

